

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-902-1870

17/4/2014

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 6/3/2014 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı Arasında 2 Haziran 1987 Tarihinde Ankarada İmzalanan Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasını Değiştiren Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe

TBMM BAŞKANLIĞI					
Tali Komisyon	Plan ve Bütçe				
Esas Komisyon	Dışişleri				
Tarih:	25 Nisan 2014			E. No: 1/895	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.	
					
TBMM BAŞKANI					

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BSK LIĞI
17 Nisan 2014
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARSİV HİZM. BAŞKANLIĞI
17 Nisan 2014
No : 300410

GEREKÇE

“Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı Arasında 2 Haziran 1987 tarihinde Ankara’da İmzalanan Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasını Değiştiren Protokol”, 9 Temmuz 2013 tarihinde imzalanmıştır. Türkiye ile Belçika arasındaki Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmanın imzalandığı tarihten günümüze kadar geçen süre içinde iki ülkenin bilgi değişimine ilişkin anlaşma politikalarında değişiklikler olmuştur. Ayrıca, uluslararası Anlaşma modellerinden biri olan “OECD Model Vergi Anlaşması”nda da bilgi değişimine ilişkin düzenleme yıllar itibarıyla güncelleştirilmiştir. OECD Model Vergi Anlaşması’nda son yıllarda yapılan değişikliklerle, bilgi değişiminin kapsamı genişletilmiş ve anlaşmada kapsanmayan vergilerle ilgili olarak bilgi değişimi yapılabilmesi imkanı sağlanmıştır. Ayrıca, zarar verici vergi uygulamaları ve vergi rekabeti ile mücadele imkânının artırılabilmesi ve banka gizliliği kuralı gibi bilgi değişiminin etkin bir şekilde işletilebilmesi önündeki engellerin kaldırılabilmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır.

OECD Model Vergi Anlaşması, aynı zamanda, devletlerin tahsil edilebilir hale gelmiş kamu alacaklarının tahsili için yardımlaşmasına imkan sağlamakta ve devletlerin anlaşma kapsamında olan vergi ve kişilerle sınırlı olmaksızın, alacaklarının tahsilatında birbirlerine yardım etmelerini öngörmektedir. Söz konusu Model Anlaşma’nın bilgi değişimine yönelik getirdiği değişiklikler ve tahsilatta yardımlaşma hükümleri, Ülkemiz tarafından da benimsenmiş olup, halen müzakereleri süren veya görüşmelerine başlanılan Anlaşmalarda, diğer devletin politikasına bağlı olarak bu değişikliklere yer verilmektedir.

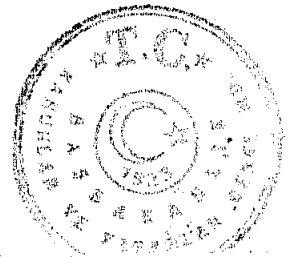
Bu amaçla, “Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı Arasında 2 Haziran 1987 tarihinde Ankara’da İmzalanan Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasını Değiştiren Protokol”, 9 Temmuz 2013 tarihinde Brüksel’de imzalanmıştır.

Bu Protokol’ün yürürlüğe girmesi ile birlikte mevcut Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması’nın “Bilgi Değişimi” (26 ncı madde) ve “Tahsilatta Yardımlaşma” (27 nci madde) maddeleri tadil edilmekte ve yerine ikame edilen maddeler ile de yukarıda belirtilen hususlar mevcut Anlaşma’ya yansıtılmış olmaktadır.

Mevcut Anlaşma’nın “Bilgi Değişimi” maddesinde bu Protokol’le yapılan değişiklikler ile bilgi değişiminin kapsamı ve uygulama alanının genişletilmesi amaçlanmaktadır. Böylece, iki ülke açısından etkin işleyen bir bilgi değişimi ile Anlaşma’nın uygulanması sağlanarak, vergi kaçakçılığı ile vergiden kaçınma ve ayrıca zarar verici vergi rekabeti ile mücadele imkanı artırılmış olmaktadır.

Tahsilatta yardımlaşma, Anlaşma’da belirtilen kişi (taraf devletlerde mukim olanlar) ve vergilerle (gelir üzerinden alınan vergiler) sınırlı tutulmayıp, Protokol’le yapılan değişiklik ile mevcut Anlaşma kapsamında yer almayan vergilerle (her çeşit ve tanımdaki vergiler) ya da Akit devletlerden birinde mukim olmayanlar ile ilgili olarak da tahsilatta yardımlaşma yapılabilir.

“Bilgi Değişimi”ne ve “Tahsilatta Yardımlaşma”ya ilişkin ilkeler ve düzenlemeler, ilişkide yer alan Protokol’ün madde gerekçelerinde ayrıntılarıyla açıklanmıştır.

PROTOKOL MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

“Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı Arasında 2 Haziran 1987 tarihinde Ankara’da İmzalanan Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasını Değiştiren Protokol”, beş (5) maddeden oluşmaktadır. Protokol maddelerinin gerekçeleri aşağıda belirtilmiştir.

MADDE 1

Bu maddede, “Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması”nın 3 üncü (Genel Tanımlar) maddesinin 1 inci fıkrasının h bendinin ii) alt bendinde yapılan değişiklikle Belçika yönünden yetkili makamın “Dolaysız Vergiler Genel Müdürü” yerine, “durumuna göre, Federal Hükümetin ve/veya bir Bölgenin ve/veya bir Topluluğun Hükümetinin Maliye Bakanı veya onun yetkili temsilcisi” olarak değiştirildiği yer almaktadır.

MADDE 2

Bu maddede, mevcut Anlaşma’nın 26 ncı (Bilgi Değişimi) maddesinin yerini alan yeni “Bilgi Değişimi” maddesi yer almakta olup, bu yeni “Bilgi Değişimi” maddesi 5 fıkradan ibarettir.

Bu Protokol’le getirilen “Bilgi Değişimi” maddesinin 1 inci fıkrasında bilgi değişiminin kapsamı genişletilmiştir. Anlaşma’ya aykırı olmadığı sürece, Anlaşma hükümlerinin ya da Akit Devletlerin vergiye ilişkin iç mevzuatlarının doğru şekilde uygulanmasıyla ilgili olduğu öngörülen bilgilerin mümkün olan en kapsamlı şekilde değişiminin yapılması öngörülmüştür. Bilgi değişimi, yalnızca Anlaşma’da kapsanan kişi ve vergilerle sınırlı olmayıp, Anlaşma’da yer almayan vergiler ve her iki devlette de mukim olmayanlar için de söz konusu olabilmektedir.

2 inci fıkra hükmü gereğince, bilgi değişimi yoluyla alınan her türlü bilginin, Akit Devletlerin iç mevzuatına göre elde edilen bilgi ile aynı şekilde gizli tutulması gerekmektedir. Bu bilgiler yalnızca bu Anlaşma’da belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilatına veya cebri icra ya da davasına veya bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) veya bunları denetlemekle görevli olan kişilere verilebilecektir. Bu kişiler veya makamlar bu bilgileri, yalnızca söz konusu amaçlar doğrultusunda kullanabileceklerdir. Ancak, bir Akit Devlet tarafından alınan bilgi, bu bilginin her iki Devletin mevzuatına göre başka amaçlar için kullanılabilmesi ve bilgiyi sağlayan Devletin yetkili makamının böyle bir kullanıma izin vermesi durumunda, başka amaçlar için de kullanılabilir.

3 üncü fıkra, bilgi sağlayan Devletin lehine bazı sınırlamalar getirilmiştir. Buna göre; bilgi sağlayan Devlet ulusal yasalarına veya idari işlemlerine uymayacak idari önlemler alma, kendi kanunlarına göre elde etme imkânı bulunmayan bilgiyi elde etme veya verme, ticari, sınai veya mesleki sırrı veya ticari bir işlemi ifşa eden bir bilgiyi sağlama yükümlülüğü altında bulunmamaktadır. Ayrıca, talep edilen bilginin açıklanması kamu düzenine aykırı ise, bilgi sağlayan Devlet bilgi değişimi talebini geri çevirebilecektir.

4 üncü fıkra hükmü gereğince, Devletler, kendi ülkesel vergi uygulamaları için gerekli olmasa da talep edilen bilgiyi sağlamak için gereken bütün önlemleri almak durumundadır.

Bir bilgi talebi, 3 üncü fıkrada sayılan nedenler dışında, yalnızca o bilginin temini ve sağlanmasında ülkesel bir çıkar ya da fayda bulunmadığı gerekçesi ile geri çevrilemeyecektir.

5 inci fıkrada, banka sırrı ve müşteri sırrı çerçevesinde bilgi değişiminin engellenmesinin önüne geçilmesi amaçlanmaktadır. Buna göre, bir bilgi talebinin, bilginin bir banka, diğer finansal kurum, vakıf (trust), dernek, temsilci veya bir acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması gerekçe gösterilerek reddedilmesi de mümkün değildir.

MADDE 3

Bu maddede, mevcut Anlaşma'nın 27 nci (Tahsilatta Yardımlaşma) maddesinin yerini alan yeni "Tahsilatta Yardımlaşma" maddesi yer almakta olup, bu yeni "Tahsilatta Yardımlaşma" maddesi 8 fıkradan ibarettir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, Akit Devletlerin, alacaklarının tahsilatında birbirlerine yardım edecekleri, bu yardımın 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı olmayacağı ve Akit Devletlerin yetkili makamlarının, bu maddenin uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyebilecekleri hükme bağlanmaktadır.

2 nci fıkra, "alacak" teriminin tanımına ilişkindir.

3 üncü fıkrada, bir Akit Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebildiği ve borçlunun bu Devletin mevzuatı uyarınca alacağın tahsilatını engelleyemediği durumda söz konusu alacağın, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine diğer Akit Devletin yetkili makamınca bu diğer Devletin kendi alacağıymış gibi tahsil edileceği hükme bağlanmıştır.

4 üncü fıkrada, bir Akit Devletin kendi mevzuatı uyarınca tahsilatını sağlamak için koruma tedbirleri alabileceği bir alacağın, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine koruma önlemleri almak amacıyla diğer Akit Devletin yetkili makamınca kabul edileceği ve bu diğer Devletin, bu tür tedbirlerin uygulandığı sırada, alacağın ilk bahsedilen Devlette icra yoluyla alınamayacağı veya borçlunun tahsilatı önleme hakkının bulunduğu durumlarda bile, kendi mevzuatı hükümleri uyarınca, bu alacağa kendi alacağıymış gibi koruma tedbirleri uygulayacağı öngörülmektedir.

5 inci fıkrada, 3 üncü ve 4 üncü fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bu fıkraların amaçları yönünden bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacağın, bu Devlette zamanaşımına tabi olmayacağı veya niteliği gereği bu Devletin mevzuatı uyarınca bu alacağa herhangi bir öncelik tanınmayacağı öngörülmektedir.

6 ncı fıkrada, bir Akit Devlet alacağının varlığı, geçerliliği veya tutarıyla ilgili davaların, diğer Akit Devletin mahkemeleri veya idari kuruluşlarına getirilemeyeceği hükme bağlanmıştır.

7 nci fıkraya göre, bir Akit Devletin, diğer Akit Devletten Anlaşma'nın 3 üncü veya 4 üncü fıkraları uyarınca bir talepte bulunmasından sonra ve tahsilatın başvuru sahibi ülkeye gönderilmesinden önce, alacağın 3 üncü veya 4 üncü fıkralarda belirtilen nitelikleri kaybetmesi durumunda, tahsilatı yapması veya koruma tedbiri alması talep edilen Devlet, durumdan haber edilecek ve talep askıya alınacak veya geri çekilecektir.

8 inci fıkrada, bu madde hükümlerinin bir Akit Devleti, kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına ve kamu düzenine aykırı önlemler alma zorunluluğu getirmediği hükme bağlanmıştır. Bunun yanı sıra, yardım talebinde bulunan Akit Devletin, kendi mevzuatı ve idari uygulamaları gereğince tahsilat ve korumaya ilişkin gerekli önlemlerin hiçbirini almaması durumunda ve yardım sağlayacak Devletin katlanacağı idari külfetin, diğer Akit Devletin elde edeceği faydadan açık bir şekilde fazla olduğu durumlarda bir Akit Devletin yardım sağlama yükümlülüğü altında bulunmadığı hüküm altına alınmıştır.

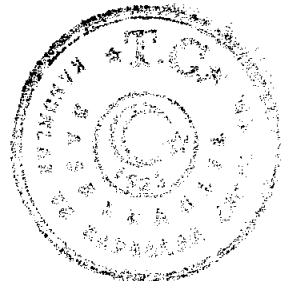
MADDE 4

Maddede, Akit Devletlerin, bu Protokol'ün yürürlüğe girmesi için gerekli işlemlerin tamamlandığını birbirlerine bildirmelerini müteakip bu bildirimlerden sonuncusunun yapıldığı tarihte Protokol'ün yürürlüğe gireceği belirtilmektedir.

Maddede ayrıca Protokol hükümlerinin hangi vergiler için ve ne zaman uygulanacağı hususu açıklığa kavuşturulmaktadır.

MADDE 5

Maddede, Protokol'ün mevcut Anlaşma yürürlükte kaldığı ve uygulandığı sürece hüküm ifade edeceği belirtilmektedir.

T/ 687

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE BELÇİKA KRALLIĞI ARASINDA 2 HAZİRAN 1987
TARİHİNDE ANKARADA İMZALANAN GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME ANLAŞMASINI DEĞİŞTİREN PROTOKOLÜN
ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA
DAİR KANUN TASARISI**

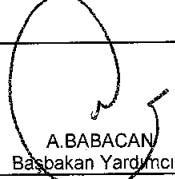
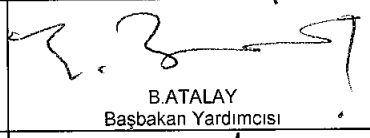
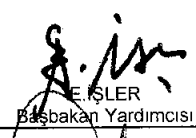
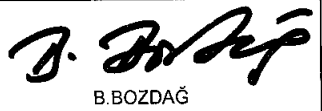
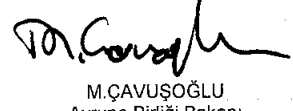
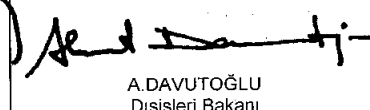
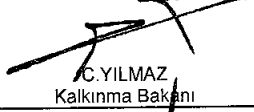
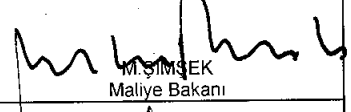
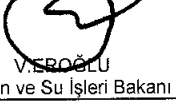
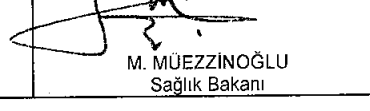
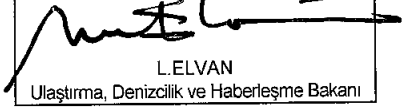
MADDE 1- (1) 9 Temmuz 2013 tarihinde Brüksel’de imzalanan “Türkiye Cumhuriyeti ile Belçika Krallığı Arasında 2 Haziran 1987 Tarihinde Ankara’da İmzalanan Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasını Değiştiren Protokol”ün onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 B. BARINÇ Başbakan Yardımcısı	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	 E. İŞLER Başbakan Yardımcısı
 B. BOZDAĞ Adalet Bakanı	 A. İSLAM Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 M. ÇAVUŞOĞLU Avrupa Birliği Bakanı	 F. İPLİK Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 İ. GÜLLÜCE Çevre ve Şehircilik Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 N. ZEYBEKÇİ Ekonomi Bakanı
 T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 A. Ç. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. MEKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 H. YAZICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
 E. ALA İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 Ö. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
 L. ELVAN Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No:

101-902

388

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

İLE

BELÇİKA KRALLIĞI

ARASINDA

2 HAZİRAN 1987 TARİHİNDE ANKARA'DA İMZALANAN

GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE

ÇİFTE VERGİLENDİRMİYİ ÖNLEME ANLAŞMASINI

DEĞİŞTİREN

PROTOKOL

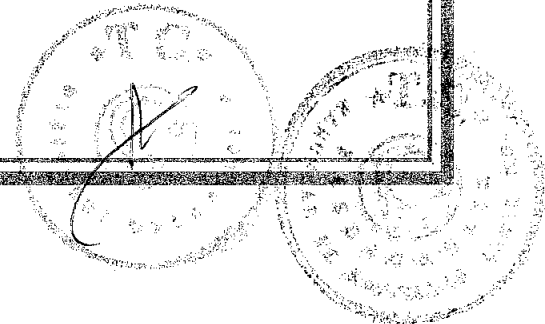
Türkiye Cumhuriyeti

ile

**Belçika Krallığı,
Flaman Topluluğu,
Fransız Topluluğu,
Almanca konuşanlar Topluluğu,
Flaman Bölgesi,
Valon Bölgesi,
Brüksel Başkent Bölgesi,**

**2 Haziran 1987 tarihinde Ankara'da imzalanan Gelir Üzerinden
Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması'nı, (bundan
sonra "Anlaşma" olarak bahsedilecektir) değiştirmek isteğiyle,**

Aşağıdaki şekilde anlaşmışlardır:

MADDE 1

Anlaşmanın 3 üncü maddesinin 1, h) ii) fıkrası kaldırılarak aşağıdaki hükümle değiştirilmiştir:

“ii) Belçika yönünden, durumuna göre, Federal Hükümetin ve/veya bir Bölgenin ve/veya bir Topluluğun Hükümetinin Maliye Bakanını, veya onun yetkili temsilcisini;”

MADDE 2

Anlaşmanın 26 ncı maddesi kaldırılarak aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 26

BİLGİ DEĞİŞİMİ

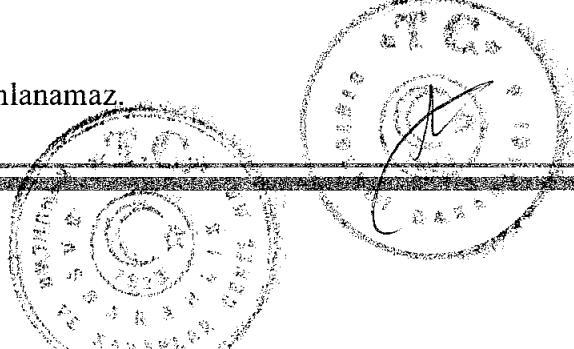
1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece, Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin idaresi veya uygulanması ile ilgili olduğu düşünülen bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir.

2. Bir Akit Devlet tarafından 1 inci fıkra kapsamında alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca 1 inci fıkra da bahsedilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) veya bunları denetlemekle görevli olan kişilere verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar, söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler. Yukarıdaki hükümlere bakılmaksızın, bir Akit Devlet tarafından alınan bilgi, bu bilginin her iki Devletin mevzuatına göre başka amaçlar için kullanılabilmesi ve bilgiyi sağlayan Devletin yetkili makamının böyle bir kullanıma izin vermesi durumunda, başka amaçlar için kullanılabilir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Akit Devleti:

- (a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;
- (b) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;
- (c) herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine (ordre public) aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

4. Bir Akit Devlet tarafından bu madde hükümleri uyarınca bilgi talep edilmesi durumunda, diğer Akit Devlet, kendi vergi amaçları yönünden bu bilgilere ihtiyacı olmasa bile, talep edilen bilgiyi sağlamak için kendi bilgi toplama yöntemlerini kullanacaktır. Önceki cümlede yer alan yükümlülük, bu maddenin 3 üncü fıkrasındaki sınırlamalara tabi olmakla birlikte, bu sınırlamalar hiçbir surette bir Akit Devlete, sadece bu bilgilerde ulusal menfaati olmadığı gerekçesiyle bilgi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

5. Bu maddenin 3 üncü fıkra hükümleri hiçbir surette, bir Akit Devlete, bilginin yalnızca bir banka, diğer finansal kurum, vakıf (trust), dernek, temsilci veya bir acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması veya bir kişinin sermaye payları ile ilgili olması nedeniyle bu bilgiyi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.”

MADDE 3

Anlaşmanın 27 nci maddesi kaldırılarak aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“MADDE 27

TAHSİLATTA YARDIMLAŞMA

1. Akit Devletler, alacaklarının tahsilatında birbirlerine yardım edeceklerdir. Bu yardım 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu maddenin uygulama biçimini karşılıklı anlaşma yoluyla belirleyebilirler.

2. Bu maddede kullanılan “alacak” terimi, bu Anlaşmaya veya Akit Devletlerin taraf olduğu diğer herhangi bir hukuki belgeye aykırı olmadığı sürece, Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergiler dolayısıyla borçlanılan herhangi bir tutarı, bununla birlikte faiz, idari cezalar ve bu tutara ilişkin tahsilat veya koruma masraflarını ifade eder.

3. Bir Akit Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebildiği ve borçlunun, o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca alacağın tahsilatını engelleyemediği durumda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine diğer Akit Devletin yetkili makamınca tahsil edilmek amacıyla kabul edilecektir. Bu alacak, diğer Devlet tarafından, kendi alacağıymış gibi, kendi vergilerinin icrası ve tahsilatına uyguladığı mevzuat hükümlerine göre tahsil edilecektir.

4. Bir Akit Devlet alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca tahsilatını sağlamak için koruma tedbirleri alabileceği bir alacak olması durumunda, söz konusu alacak, bu Devletin yetkili makamının talebi üzerine, koruma önlemleri almak amacıyla diğer Akit Devletin yetkili makamınca kabul edilecektir. Bu diğer Devlet, bu tür tedbirlerin uygulandığı sırada, alacağın ilk bahsedilen Devlette icra yoluyla alınamayacağı veya borçlunun tahsilatı önleme hakkının bulunduğu durumlarda bile, kendi mevzuatı hükümleri uyarınca, bu alacak kendi alacağıymış gibi koruma tedbirleri alacaktır.

5. 3 üncü ve 4 üncü fıkra hükümlerine bakılmaksızın, 3 üncü veya 4 üncü fıkranın amaçları yönünden bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette zaman

aşımına tabi olmayacak veya niteliği gereği, bu Devletin mevzuatı uyarınca bir alacağa tanınan herhangi bir öncelik, bu alacağa tanınmayacaktır. Bunun yanı sıra, 3 üncü veya 4 üncü fıkranın amaçları bakımından, bir Akit Devlet tarafından kabul edilen bir alacak, bu Devlette, diğer Akit Devletin mevzuatı uyarınca bu alacağa tanınan herhangi bir önceliğe sahip olmayacaktır.

6. Bir Akit Devlet alacağının varlığı, geçerliliği veya tutarıyla ilgili davalar, diğer Akit Devletin mahkemeleri veya idari kuruluşlarına getirilemez.

7. Bir Akit Devletin, 3 üncü veya 4 üncü fıkra uyarınca bir talepte bulunmasından sonraki ve diğer Akit Devletin alacağı tahsil ederek ilk bahsedilen Devlete göndermesinden önceki herhangi bir zamanda, ilgili alacağın,

- (a) 3 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin alacağının, bu Devletin mevzuatı uyarınca icra yoluyla istenebilen ve borçlusunun o esnada bu Devletin mevzuatı uyarınca tahsilatını engelleyemediği, veya
- (b) 4 üncü fıkraya göre talepte bulunulması durumunda, ilk bahsedilen Devletin alacağının, alacağın tahsilatını sağlamak amacıyla kendi mevzuatı uyarınca koruma tedbirleri alabileceği

bir alacak olmaktan çıkması durumunda, ilk bahsedilen Devletin yetkili makamı, diğer Devletin yetkili makamını derhal durumdan haberdar edecek ve ilk bahsedilen Devlet, diğer Devletin tercihi doğrultusunda talebini ya askıya alacak ya da geri çekecektir.

8. Bu madde hükümleri hiçbir şekilde bir Akit Devleti:

- (a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;
- (b) kamu düzenine (ordre public) aykırı önlemleri alma;
- (c) diğer Akit Devletin, olayına göre, kendi mevzuatı veya idari uygulamaları gereğince tahsilat ya da korumaya ilişkin gerekli önlemlerin hiçbirini almaması durumunda, yardım sağlama;
- (d) bu Devletin idari külfetinin, diğer Akit Devletin elde edeceği faydadan açık bir şekilde fazla olduğu durumlarda, yardım sağlama

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.”

MADDE 4

Akit Devletlerin her biri, bu Protokolün yürürlüğe girmesi için kendi mevzuatlarında öngörülen işlemlerin tamamlandığını diplomatik yollardan diğer Akit Devlete bildirecektir. Protokol, bu bildirimlerden sonuncusunun yapıldığı tarihte yürürlüğe girecek ve hükümleri:

- (a) kaynakta kesilen vergiler yönünden, Protokolün yürürlüğe girdiği yılı takip eden yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra ödenen veya alacaklandırılan gelirlere;
- (b) diğer vergiler yönünden, Protokolün yürürlüğe girdiği yılı takip eden yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemlerine ilişkin gelirlere;
- (c) ~~Akit Devletler veya politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan~~ her türlü diğer vergi yönünden, bu Protokolün yürürlüğe girdiği yılı takip eden yılın Ocak ayının birinci günü veya daha sonra meydana gelen vergiyi doğuran olaylara ilişkin her türlü diğer vergiye;

uygulanacaktır.

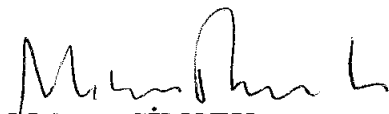
MADDE 5

Anlaşmanın ayrılmaz bir parçasını oluşturan bu Protokol, Anlaşma yürürlükte kaldığı sürece yürürlükte kalacak ve Anlaşma uygulandığı sürece uygulanacaktır.

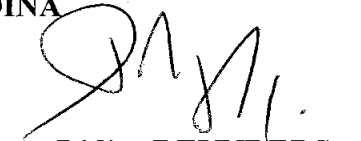
BU HUSUSLARI TEYİDEN, kendi hükümetleri tarafından yetkilendirilmiş, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler bu Protokol'ü imzaladılar.

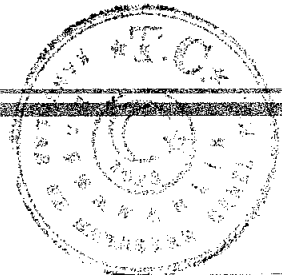
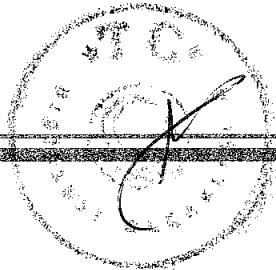
Türk, Fransız, Felemenk ve İngiliz dillerinde, ikişer nüsha halinde, her dört metin de eşit derece geçerli olmak üzere, 9 Temmuz 2013 tarihinde, Brüksel'de düzenlenmiştir. Yorumda farklılık olması halinde İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ADINA

Mehmet ŞİMŞEK
Maliye Bakanı

BELÇİKA KRALLIĞI ADINA
FLAMAN TOPLULUĞU ADINA
FRANSIZ TOPLULUĞU ADINA
ALMANCA KONUŞANLAR
TOPLULUĞU ADINA
FLAMAN BÖLGESİ ADINA
VALON BÖLGESİ ADINA
BRÜKSEL BAŞKENTBÖLGESİ
ADINA

Didier REYNERS
Başbakan Yardımcısı ve
Dışişleri Bakanı

**PROTOCOLE
MODIFIANT LA CONVENTION
ENTRE
LA REPUBLIQUE DE TURQUIE
ET
LE ROYAUME DE BELGIQUE
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU,
SIGNEE A ANKARA LE 2 JUIN 1987**

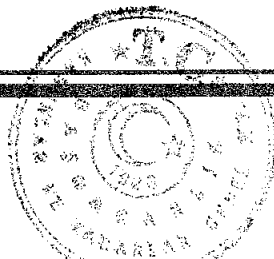
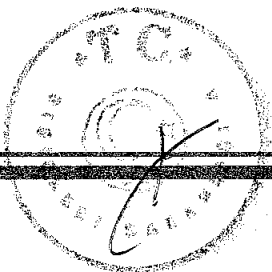
La République de Turquie,
d'une part,

et

Le Royaume de Belgique,
la Communauté flamande,
la Communauté française,
la Communauté germanophone,
la Région flamande,
la Région wallonne,
et la Région de Bruxelles-capitale,
d'autre part,

Désireux de modifier la Convention tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu, signée à Ankara le 2 juin 1987 (ci-après dénommée « la Convention »),

SONT CONVENUS des dispositions suivantes :

ARTICLE 1

Le texte du paragraphe 1er, h) ii) de l'article 3 de la Convention est supprimé et remplacé par la disposition suivante:

- “ii) en ce qui concerne la Belgique, suivant le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou du Gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé;”

ARTICLE 2

L'article 26 de la Convention est supprimé et remplacé par l'article suivant :

“ARTICLE 26

ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1er et 2.
2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1er par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1er, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un Etat contractant peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque cette possibilité résulte des lois des deux Etats et lorsque l'autorité compétente de l'Etat qui fournit les renseignements autorise cette utilisation.
3. Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :
 - (a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
 - (b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
 - (c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément au présent article, l'autre Etat contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 du présent article sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un Etat contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.
5. Les dispositions du paragraphe 3 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un Etat contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un trust, une fondation, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne."

ARTICLE 3

L'article 27 de la Convention est supprimé et remplacé par l'article suivant :

"ARTICLE 27

ASSISTANCE AU RECOUVREMENT

1. Les Etats contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1er et 2. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article.
2. L'expression « créance fiscale » employée dans le présent article désigne toute somme due au titre d'impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, dans la mesure où l'imposition correspondante n'est pas contraire à la présente Convention ou à tout autre instrument auquel ces Etats contractants sont parties, ainsi que les intérêts, pénalités administratives et coûts de recouvrement ou de mesures conservatoires afférents à ces impôts.
3. Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à cette date, ne peut, en vertu de cette législation, empêcher son recouvrement, cette créance fiscale est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée en vue de son recouvrement par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cette créance fiscale est recouvrée par cet autre Etat conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts comme si la créance en question était une créance fiscale de cet autre Etat.
4. Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est une créance à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement, cette créance est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée aux fins de l'adoption de mesures conservatoires par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cet autre Etat prend des mesures conservatoires à l'égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre Etat même si, au moment où ces mesures sont appliquées, la créance

fiscale n'est pas recouvrable dans le premier Etat ou est due par une personne qui a le droit d'empêcher son recouvrement.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, les délais de prescription et la priorité applicables, en vertu de la législation d'un Etat contractant, à une créance fiscale en raison de sa nature en tant que telle ne s'appliquent pas à une créance fiscale acceptée par cet Etat aux fins du paragraphe 3 ou 4. En outre, une créance fiscale acceptée par un Etat contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet Etat en vertu de la législation de l'autre Etat contractant.
6. Les procédures concernant l'existence, la validité ou le montant d'une créance fiscale d'un Etat contractant ne sont pas soumises aux tribunaux ou organes administratifs de l'autre Etat contractant.
7. Lorsqu'à tout moment après qu'une demande ait été formulée par un Etat contractant en vertu du paragraphe 3 ou 4 et avant que l'autre Etat contractant ait recouvré et transmis le montant de la créance fiscale en question au premier Etat, cette créance fiscale cesse d'être
 - (a) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 3, une créance fiscale du premier Etat qui est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à ce moment, ne peut, en vertu de la législation de cet Etat, empêcher son recouvrement, ou
 - (b) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 4, une créance fiscale du premier Etat à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement,

l'autorité compétente du premier Etat notifie promptement ce fait à l'autorité compétente de l'autre Etat et le premier Etat, au choix de l'autre Etat, suspend ou retire sa demande.
8. Les dispositions du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :
 - (a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
 - (b) de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public;
 - (c) de prêter assistance si l'autre Etat contractant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou de conservation, selon le cas, qui sont disponibles en vertu de sa législation ou de sa pratique administrative;
 - (d) de prêter assistance dans les cas où la charge administrative qui en résulte pour cet Etat est nettement disproportionnée par rapport aux avantages qui peuvent en être tirés par l'autre Etat contractant."

ARTICLE 4

Chaque Etat contractant notifiera, par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Protocole. Le Protocole entrera en vigueur à la date de la seconde de ces notifications et ses

dispositions seront applicables :

- a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;
- b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;
- c) en ce qui concerne les autres impôts perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, à tout autre impôt dû au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole.

ARTICLE 5

Le présent Protocole, qui fait partie intégrante de la Convention, restera en vigueur aussi longtemps que la Convention reste en vigueur et s'appliquera aussi longtemps que la Convention elle-même est applicable.

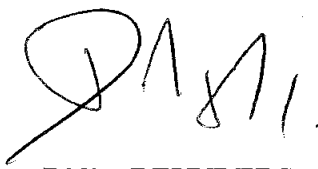
EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

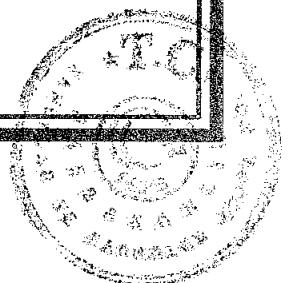
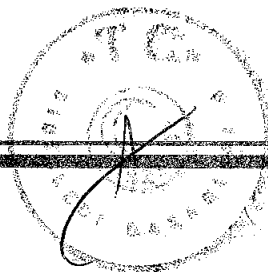
FAIT à Bruxelles, le 9 juillet 2013, en double exemplaire, en langues turque, française, néerlandaise et anglaise, les quatre textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation le texte en langue anglaise prévaudra.

**POUR LA REPUBLIQUE DE
TURQUIE**

Mehmet ŞİMŞEK
Ministre des Finances

**POUR LE ROYAUME DE BELGIQUE
POUR LA COMMUNAUTE FLAMANDE
POUR LA COMMUNAUTE FRANÇAISE
POUR LA COMMUNAUTE GERMANOPHONE
POUR LA REGION FLAMANDE
POUR LA REGION WALLONNE
POUR LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE**

Didier REYNERS
Vice-Premier Ministre
et Ministre des Affaires étrangères

PROTOCOL TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST

TUSSEN

DE REPUBLIEK TURKIJE

EN

HET KONINKRIJK BELGIE

TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN

ONDERTEKEND TE ANKARA OP 2 JUNI 1987

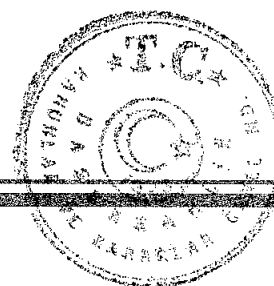
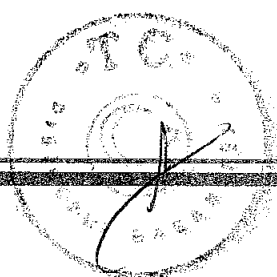
**De Republiek Turkije,
enerzijds,**

en

**Het Koninkrijk België,
De Vlaamse Gemeenschap,
De Franse Gemeenschap,
De Duitstalige Gemeenschap,
Het Vlaamse Gewest,
Het Waalse Gewest,
en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
anderzijds,**

**Wensende de Overeenkomst te wijzigen tot het vermijden van dubbele
belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Ankara op 2 juni 1987
(hierna te noemen "de Overeenkomst"),**

Zijn het volgende overeengekomen :

ARTIKEL 1

De tekst van paragraaf 1, h) ii) van artikel 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende bepaling :

- "ii) in België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger;"

ARTIKEL 2

Artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door het volgende artikel :

"ARTIKEL 26

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.
2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande het voorafgaande, mogen de inlichtingen die door een overeenkomstsluitende Staat zijn ontvangen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.
3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :
 - (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - (b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;

- (c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

4. Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon."

ARTIKEL 3

Artikel 27 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door het volgende artikel:

"ARTIKEL 27

INVORDERINGSBIJSTAND

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.

2. De uitdrukking "belastingvordering" zoals gebezigd in dit artikel, betekent elk bedrag dat verschuldigd is met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de daarmee overeenstemmende belastingheffing niet in strijd is met deze Overeenkomst of met enig ander instrument waarbij de overeenkomstsluitende Staten partij zijn, alsmede de met dat bedrag verband houdende interest, administratieve boetes en kosten van invordering of van bewarende maatregelen.

3. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat ingevolge de wetgeving van die Staat voor tenuitvoerlegging vatbaar is en verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik op grond van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, aanvaardt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat om die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat in te vorderen. Die belastingvordering wordt door die andere Staat geïnd overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op het vlak van de

tenuitvoerlegging en de invordering van zijn eigen belastingen alsof de desbetreffende vordering een belastingvordering van die andere Staat was.

4. Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat overeenkomstig zijn wetgeving bewarende maatregelen kan nemen om de invordering ervan te verzekeren, gaat de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat ermee akkoord om, op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat, ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen te nemen. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving alsof de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat was, zelfs indien de belastingvordering in de eerstgenoemde Staat op het ogenblik waarop die maatregelen worden toegepast niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is of verschuldigd is door een persoon die het recht heeft de invordering ervan te beletten.

5. De verjaringstermijnen en de voorrechten die overeenkomstig de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat van toepassing zijn op een belastingvordering wegens de aard van die vordering als zodanig, gelden niet voor een belastingvordering die door die Staat voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 wordt aanvaard, dit niettegenstaande de bepalingen van voornoemde paragrafen. Ter zake van een belastingvordering die voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 door een overeenkomstsluitende Staat wordt aanvaard, kan in die Staat bovendien geen enkel voorrecht worden verleend dat overeenkomstig de wetgeving van de andere overeenkomstsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing zou zijn.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat, worden niet voorgelegd aan de rechterlijke instanties of administratieve lichamen van de andere overeenkomstsluitende Staat.

7. Wanneer een belastingvordering op enig tijdstip nadat door een overeenkomstsluitende Staat een verzoekschrift werd ingediend overeenkomstig paragraaf 3 of 4, en vooraleer de andere overeenkomstsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en aan de eerstgenoemde Staat heeft overgemaakt, ophoudt

- (a) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat die overeenkomstig de wetgeving van die Staat vatbaar is voor tenuitvoerlegging en die verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik overeenkomstig de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 3), of
- (b) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat ter zake waarvan die Staat ingevolge zijn wetgeving bewarende maatregelen mag nemen om de invordering ervan te verzekeren (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 4),

brengt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat hiervan onmiddellijk op de hoogte en, naargelang de keuze van de andere Staat, schorst de eerstgenoemde Staat zijn verzoekschrift of trekt het in.

8. In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :

- (a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- (b) maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde;
- (c) bijstand te verlenen indien de andere overeenkomstsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of bewarende maatregelen, naar het geval, heeft genomen waarover die Staat overeenkomstig zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk beschikt;
- (d) bijstand te verlenen in de gevallen waar de administratieve last die er voor die Staat uit voortvloeit duidelijk niet in verhouding staat tot het voordeel dat er door de andere overeenkomstsluitende Staat uit kan worden behaald."

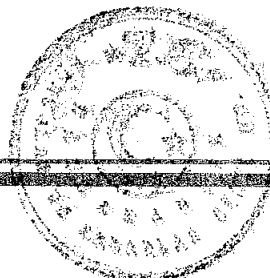
ARTIKEL 4

Elk van de overeenkomstsluitende Staten stelt de andere overeenkomstsluitende Staat langs diplomatieke weg in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol zijn vereist. Het Protocol zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn :

- a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;
- b) met betrekking tot de andere belastingen die worden geheven van inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;
- c) met betrekking tot alle andere belastingen geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden.

ARTIKEL 5

Dit Protocol, dat een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaakt, zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst van kracht blijft en zal van toepassing zijn zolang de Overeenkomst zelf van toepassing is.

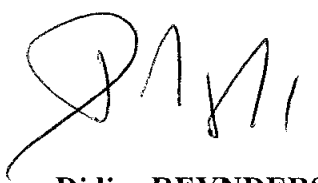
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

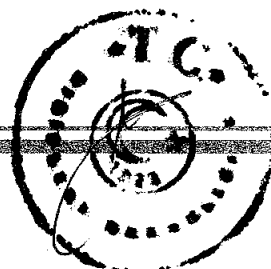
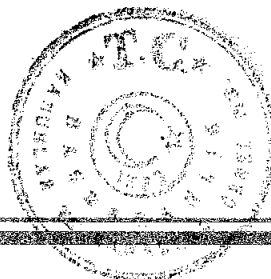
GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 9 juli 2013, in de Turkse, Franse, Nederlandse en Engelse taal, zijnde de vier teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in interpretatie is de Engelse tekst beslissend.

VOOR DE REPUBLIEK TURKIJE

Mehmet ŞİMŞEK
Minister van Financiën

VOOR HET KONINKRIJK BELGIE
VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
VOOR DE FRANSE GEMEENSCHAP
VOOR DE DUITSTALIGE GEMEENSCHAP
VOOR HET VLAAMSE GEWEST
VOOR HET WAALSE GEWEST
VOOR HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK
GEWEST

Didier REYNERS
Vice-Eerste Minister
en Minister van Buitenlandse Zaken

**PROTOCOL AMENDING THE AGREEMENT
BETWEEN
THE REPUBLIC OF TURKEY
AND
THE KINGDOM OF BELGIUM
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
SIGNED AT ANKARA ON 2 JUNE 1987**

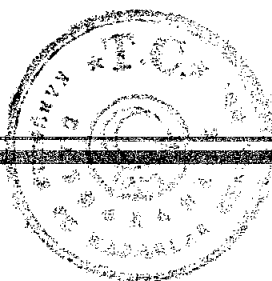
**The Republic of Turkey
on the one hand,**

and

**the Kingdom of Belgium,
the Flemish Community,
the French Community,
the German-speaking Community,
the Flemish Region,
the Walloon Region,
and the Brussels-Capital Region,
on the other hand,**

**Desiring to amend the Agreement for the avoidance of double
taxation with respect to taxes on income, signed at Ankara on 2 June
1987 (hereinafter referred to as "the Agreement"),**

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

The text of paragraph 1, h) ii) of Article 3 of the Agreement is deleted and replaced by the following provision:

“ii) in the case of Belgium, as the case may be, the Minister of Finance of the federal Government and/or of the Government of a Region and/or of a Community, or his authorised representative;”

ARTICLE 2

Article 26 of the Agreement is deleted and replaced by the following Article:

“ARTICLE 26

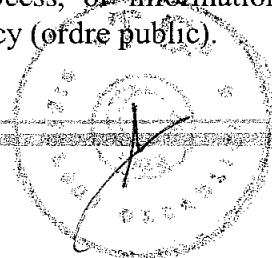
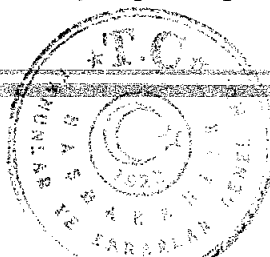
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 of this Article but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 of this Article be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person."

ARTICLE 3

Article 27 of the Agreement is deleted and replaced by the following Article:

"ARTICLE 27

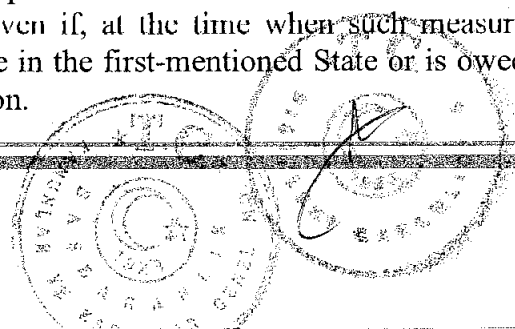
ASSISTANCE IN RECOVERY

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means any amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Agreement or any other instrument to which the Contracting States are parties, together with interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

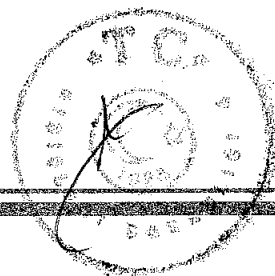
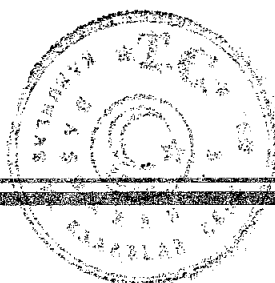
7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned State, the relevant revenue claim ceases to be

- (a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned State that is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, or
- (b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned State in respect of which that State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection,

the competent authority of the first-mentioned State shall promptly notify the competent authority of the other State of that fact and, at the option of the other State, the first-mentioned State shall either suspend or withdraw its request.

8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);
- (c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- (d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State."

ARTICLE 4

Each of the Contracting States shall notify the other Contracting State, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect:

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force;
- c) with respect to any other taxes imposed on behalf of the Contracting States or of their political subdivisions or local authorities, on any other tax due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Protocol entered into force.

ARTICLE 5

This Protocol, which shall form an integral part of the Agreement, shall remain in force as long as the Agreement remains in force and shall apply as long as the Agreement itself is applicable.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Brussels, on this 9th day of July 2013, in the Turkish, French, Dutch and English languages, all four texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

FOR THE REPUBLIC OF TURKEY

**FOR THE KINGDOM OF BELGIUM
FOR THE FLEMISH COMMUNITY
FOR THE FRENCH COMMUNITY
FOR THE GERMAN-SPEAKING
COMMUNITY
FOR THE FLEMISH REGION
FOR THE WALLOON REGION
FOR THE BRUSSELS-CAPITAL REGION**

Mehmet ŞİMŞEK
Minister of Finance

Didier REYNERS
Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs

